

ת"פ (תל אביב) 18600-07-23 - מדינת ישראל נ' ראובן יגאנה

ת"פ (תל-אביב-יפו) 18600-07-23 - מדינת ישראל נ' ראובן יגאנהשלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 18600-07-23

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אדר עידן

נגד

ראובן יגאנה

ע"י ב"כ עו"ד רותם כהן

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[20.07.2025]

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

פסק דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם ברח' הסיבים בגבעת שמואל והעמיד סוכה בשטח ציבורי הסמוך לבניין (להלן: "הסוכה"). ביום 19.10.2022 בסמוך לשעה 05:30, שהה קטין יליד שנת 2007 (להלן: "הקטין") בסוכה, יחד עם ארבעה חברים קטינים. הנאשם, שזעם על כך שהקטין וחבריו נכנסו לסוכה ללא רשות, נכנס לסוכה, התקרב לקטין, בעט בו, והקטין נפל לאחור. בהמשך למתואר, הרים הנאשם כיסא פלסטיק והניף אותו לכיוון הקטין. הקטין הניף את ידו בניסיון להתגונן, ונחבל בידו מהכיסא. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה לקטין חבלה של ממש בדמות שריטות, שפשופים ונפיחות באמת ידו הימנית.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר התבקש על ידי ההגנה לבחון אפשרות לביטול ההרשעה. תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 46, נשוי ואב לארבעה ילדים, ללא עבר פלילי, משמש כמנכ"ל וחבר דירקטוריון בחברת השקעות. שירות המבחן סקר את תולדות חייו של הנאשם מהן עולה כי סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא וסיים תואר ראשון בכלכלה. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע תחושות חרטה, בושה, אמפתיה רבה כלפי המתלונן וחבריו והכיר בצורך לפצותו. שירות המבחן העריך כי הנאשם התקשה להתמודד עם התנהלותם של המתלוננים, אשר לא נענו לבקשותיו לצאת מהסוכה ואף פגעו ברכושו, וכתוצאה מכך פעל באופן אימפולסיבי ללא חשיבה על השלכות מעשיו. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצה בנושא שליטה בכעסים, והנאשם הביע נכונות ומוטיבציה להשתלב בטיפול זה. בנסיבות כוללות אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, 140 שעות של"צ ופיצוי למתלונן. להערכת שירות המבחן, יהיה באמצעים אלה כדי להפחית סיכון להישנות עבירה. בנוסף, בשל פגיעה קונקרטית בפן התעסוקתי נוכח ההרשעה, של חוסר יכולת להמשיך לעבוד כדירקטור בחברה בה הוא מועסק, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לגבי הענישה הנוהגת (טמ/1).

5. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לביסוס טיעוניו לביטול הרשעת הנאשם (טנ/1); ואסופת מסמכים לצורך ביסוס הטענה בדבר פגיעה קונקרטית בנאשם, הכוללת את המסמכים הבאים: מכתב מטעם מר מנחם שלום, מנכ"ל חברת "Nukkleus inc.", חברה ציבורית הנסחרת בבורסת נאסד"ק (להלן: "החברה הבורסאית"), בו תוארה מדיניות הממשל התאגידי בחברה המחייבת כל חבר דירקטוריון בעמידה בדרישות קפדניות של היעדר רישום פלילי; מכתב שערך עו"ד אלדד אברס מטעם משרד עורכי הדין המשמש כיועציה המשפטיים החיצוניים של חברת "קונטיניואל בע"מ" (להלן: "החברה הציבורית"), בו תואר כי ככל שיורשע הנאשם תפקע כהונתו כיו"ר דירקטוריון בחברה באופן מיידי.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעונה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה וכן על מידת הפגיעה בהם, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. לטענתה, מדובר ב"עבירה לא פשוטה נגד קטין", אשר אינה מאפשרת לסיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין שלושה ועד ל-10 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בהתחשב בנתונים שעלו בתסקיר שירות המבחן, היעדר עבר פלילי, נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, ביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, בנוסף לרכיבים של פיצוי למתלונן ומאסר על תנאי.

7. ב"כ הנאשם התייחס תחילה בטיעוניו לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, וטען שלא ניתן ללמוד מאותם מקרים על הענישה הראויה במקרה הנדון. בטיעוניו ביקש לתת משקל לכך שמדובר באירוע חריג בחיי הנאשם, והיפנה לכך שמדובר באירוע קצר ביותר, ספונטני, אשר החבלה שנגרמה במהלכו לקטין היא ברף נמוך ביותר. ב"כ הנאשם פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר עובד כיועץ פנסיוני לגופים ממשלתיים ומשמש כיו"ר דירקטוריון בחברה בורסאית, והפנה לפסיקה רלוונטית. בנוסף, הדגיש את קבלת האחריות על ידי הנאשם, החרטה הכנה מצדו, נכונותו לפצות את המתלונן ולהשתלב בתוכנית טיפולית ייעודית. לפיכך, ביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר ביטול ההרשעה והטלת ענישה חינוכית.

8. הנאשם בדברו טען שהאירוע הוא חריג במהלך חייו וציין כי הוא נוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הביע חרטה עמוקה על מעשיו והתנצל גם בפני הקטין. בנוסף, פירט כי בכל מקרה בו הוא מגיש את מועמדותו לתפקיד במסגרת עבודתו, הוא נשאל לגבי קיומו של עבר פלילי. לסיום, שב הנאשם והדגיש כי הוא פעל בצורה שגויה וכי הוא מקבל עליו את כל שיוחלט.

דיון והכרעה

9. סוגיית ביטול הרשעה פלילית נבחנת כשאלה עצמאית המקדימה את הדיון בענין מתחם הענישה (רע"פ 547/21 יקטרינה סיטניק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.3.2021); רע"פ 2327/19 גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)).

התנאים המצטברים לבחינת סוגיה זו נקבעו בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997) (להלן: "ענין כתב")): סוג עבירה המאפשר לוותר על הרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה יוחד למקרים חריגים בהם נוצר פער מובהק בין עוצמת הפגיעה בנאשם בעקבות ההרשעה לבין התועלת הציבורית כתוצאה ממנה. עוד נקבע, כי על נאשם לבסס את טענתו לפגיעה קוונקרטית בסיכויי שיקומו, בראיות מוחשיות ומובהקות ואין מקום להסתפק בראיות כלליות או בתרחיש תיאורטי לפיו עלול להיגרם לו נזק בעתיד, שאין לדעת אם יתממש (רע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.3.2019); רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (26.1.2015)).

10. בחינת התנאי של סוג העבירה, מחייבת התייחסות לנסיבות המקרה המסוים. הצורך בהתייחסות לנסיבות המקרה נקבע כבר בענין כתב (שם, פסקה 7 בפסק דינה של כב' השופטת דורנר), ובהמשך שב בית המשפט העליון והתייחס לכך (ראו לדוגמא, רע"פ 5100/14 ד"ר אחמד מסארווה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.7.2014)).

עבירת תקיפה הגורמת חבלה משקפת נסיבות מחמירות יחסית של אלימות, כזו שעלתה עד כדי חבלה. עם זאת, כפי שענישתו של נאשם היא אינדיבידואלית, כך גם ההחלטה האם להורות על ביטול הרשעתו. לצורך כך, קבע בית המשפט העליון כי יש לבחון את העבירה בראי נסיבותיה ולא ניתן להסתפק ב"כותרת" העבירה בכדי לקבוע האם ניתן להורות על ביטול הרשעה:

"התמקדות בעבירות בלבד, כפי שעשתה במידה רבה המדינה, לא תאפשר לבחור בדרך של ביטול הרשעה במקרים המתאימים לכך" (ע"פ 3554/16 שחר יעקובוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (11.6.2017)).

בנסיבות המקרה הנדון יש לראות חומרה בכך שהעבירה בוצעה כלפי קטין, וכן את אחיזת הנאשם בכיסא פלסטיק והנפתו לכיוון הקטין. עם זאת, המאשימה ייחסה לנאשם עבירת עוון של תקיפה הגורמת חבלה, ולא עבירת פשע של תקיפת קטין הגורמת חבלה לפי סעיף 368ב' לחוק העונשין. לפיכך, המאשימה למעשה לא ייחסה לנאשם את יסוד הידיעה הנדרש כי מדובר בקטין. בחינת אופי האירוע מעלה כי הנאשם נקט באלימות מינורית, של בעיטה והנפת כיסא מפלסטיק לעבר הקטין, אירוע ספונטני שנערך משך זמן קצר ביותר. כמו כן, החבלה בידו של הקטין נגרמה כתוצאה מכך שהרים את ידו באוויר על מנת להגן על עצמו. משקל נוסף יש לתת לנסיבות הרקע לביצוע העבירה, כשהקטין וחבריו נכנסו ללא רשות הנאשם לסוכתו, נסיבות שאינן מצדיקות את ביצוע העבירה אך יש בהן כדי להקשות ממידת חומרתה. שילוב נסיבות אלה מציב את העבירה ברף נמוך של ביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה. עיון בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מעלה כי מדובר בנסיבות חמורות באופן ממשי מנסיבות המקרה הנדון, כפי שטענה בעצמה בעת שהפנתה לאותם מקרים. מכאן, לא ניתן ללמוד מפסיקה זו לגבי מקרה זה. במקרים המתאימים, אישר בית המשפט העליון ביטול הרשעה אף בגין עבירות חמורות מעבירת העוון בה הורשע הנאשם שבפניי (ראו למשל: קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק - ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.2001)); סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בשל יידוי אבנים לעבר רכבים נוסעים - ע"פ 4669/09 נירית אבירם נ' מדינת ישראל (19.9.2011); קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, מסירת ידיעה כוזבת וניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - רע"פ 658/01 כהן וימים נ' מדינת ישראל (11.10.2011)). לפיכך, סוג העבירה ונסיבותיה אינם פוסלים את אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה.

11. בחינת התנאי השני דורשת מהנאשם להוכיח בראיות פגיעה קונקרטית שתיגרם לו מעצם הרשעתו. בסוגיה זו, למידת חומרת העבירה וחומרת נסיבותיה קיימת השפעה על מידת הנטל המוטל על כתפי הנאשם להוכיח את עצמת הפגיעה בו, בדרך של מעין מקבילית כוחות (רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי, פסקה 39 (10.9.2013)). כמפורט לעיל, במקרה זה מדובר בעבירה מסוג עוון של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות המצויות ברף נמוך של ביצוע עבירה זו. מכאן, נטל ההוכחה של עצמת הפגיעה בנאשם אינו גבוה במיוחד. לגבי הפגיעה האפשרית בנאשם, טען בא כוחו כי הותרת ההרשעה על כנה תביא לפיטוריו ממקום עבודתו בדירקטוריון החברה הבורסאית וכיועץ פנסיוני לגופים ממשלתיים. לתמיכה בטיעונו הגיש ב"כ הנאשם מכתב של מנכ"ל החברה הבורסאית המעיד על כך שהנאשם משמש כדירקטור בחברה, בו צוינו הדברים הבאים:

"ככל שמר ראובן יגנה, המשמש כיום כדירקטור בחברה, יורשע כאמור לעיל - החברה תדרוש את התפטרותו המיידית מדירקטוריון החברה."

כך עלה גם ממכתב שערך עו"ד אלדד אברס לגבי כהונת הנאשם בתפקיד יו"ר דירקטוריון החברה הציבורית, בו נכתב בין היתר:

"יובהר, כי אם יינתן נגד מר יגנה פסק דין בהתאם לסעיפים 226(א) או 226(א1) לחוק, חלה על מר יגנה חובה ליידע את החברה הציבורית על כך ובמקרה כאמור תפקע כהונתו כדירקטור בחברה באופן מיידי והחברה תדווח על פקיעת הכהונה בדיווח פומבי שיפורסם לציבור."

- ספק האם התנאים הנדרשים בסעיפים 226(א) ו-226(א1) לחוק החברות, תשנ"ט - 1999, מתקיימים במקרה זה. עם זאת, מכתבו של מנכ"ל החברה הבורסאית, מר מנחם שלום, אינו מותיר מקום לספק לגבי מידת הפגיעה בנאשם ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. לפיכך, עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה ממשית בשיקומו ובמקור פרנסתו ככל שהרשעתו לא תבוטל.
12. כפי שצינה ב"כ המאשימה בטיעוניה, פגיעת הרשעה פלילית בשיקומו של נאשם אינה מביאה, באופן רגיל, לביטול ההרשעה. הליך זה שמור למקרים בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בשל ההרשעה אינה שקולה לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב. המקרה שבפני הוא אחד מאותם מקרים חריגים. מבלי להקל ראש בחומרת העבירה, הרי שסוג העבירה, בנסיבותיה, מציבים משקל נמוך יחסית לשיקולי הענישה השונים ולתועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. לעומת זאת, עלה בידי הנאשם להוכיח כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה להביא לפגיעה קשה במקור פרנסתו.
- לפיכך, אני מוצא כי מדובר באחד המקרים בהם מתקיים פער קיצוני בין עוצמת הפגיעה בנאשם לבין האינטרס הציבורי שבהרשעה. החלטתי לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשעת הנאשם. עוד אני מוצא כי המלצת שירות המבחן מספקת מענה הולם ומקיף לשיקולי הענישה השונים ולאינטרס הציבורי, זאת בדרך של הטלת ענישה קונקרטית, צו מבחן טיפולי, ופיצוי למתלונן. לצד זאת, אני רואה לנכון לקבוע משך של"צ גבוה מזה שהומלץ. בנסיבות כוללות אלו, אני קובע כדלקמן:
- א. הרשעת הנאשם מבוטלת, והליך זה יסתיים ללא הרשעתו לפי סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]. תשמ"ב - 1982.
- ב. הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף של 200 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן.
- ג. הנאשם יבצע צו מבחן למשך 12 חודשים.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, עד תביעה 3, בסך 1,000 ₪.
- הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.25.
- המאשימה תעביר תוך 7 ימים את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.
- בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתנאי אחד הצווים, יכול והדין בעניינו יתחדש ויוטל עליו עונש נוסף.
- המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן אשר יעדכן את בית המשפט לגבי ביצוע הצווים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד הצדדים.